

Dosarul nr. 2ra-582/2022
2-12152636-01-2ra-20042022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (A. Miron)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (D. Dulghieru, V. Sîrbu, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sergiu Scripnic,
reprezentat de avocatul Serghei Mocanu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către
Scripnic Maia și Scripnic Sergiu împotriva Spitalului Clinic Municipal nr. 2 (în
prezent IMSP „Sfântul Arhangel Mihail”) și Lașcu Pavel cu privire la repararea
prejudiciului material și moral rezultat din infracțiune,

împotriva deciziei din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 25 mai 2010, Scripnic Maia și Scripnic Sergiu au depus cerere de chemare
în judecată împotriva Spitalului Clinic Municipal nr. 2 (în prezent IMSP „Sfântul
Arhangel Mihail”) și Lașcu Pavel cu privire la repararea prejudiciului material și
moral rezultat din infracțiune.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 03 iunie 2003, aproximativ
ora 13:30, Scripnic Maia fiind însărcinată a fost internată la Maternitatea Clinică
Municipală nr. 2 din cadrul Spitalului Clinic Municipal nr. 2. La examinarea în
comisie a bazinului până la naștere s-au stabilit următoarele dimensiuni: distanțele
spinare 22 cm, crestară 25 cm, trohanteriană 27 cm, conjugata externă 16 cm.
Astfel, bazinul în normă are următoarele dimensiuni: distanțele spinare 25 cm,
crestară 28 cm, trohanteriană 31 cm, conjugata externă 21 cm. Conform indicilor
dați și literaturii de specialitate, la reclamantă s-a constatat bazin viciat: „bazin
proporțional strâmtat și plat”, gradul II-III. Conform instrucțiunilor metodice
științifico-practice, datelor literaturii de specialitate, indicii bazinului asemănător
celor stabiliți, complicațiile primei nașteri, rupere precoce a pungii amniotice,
insuficiență secundară a forțelor de contracții, în comun, servesc drept indicații
pentru naștere cezariană.

Reclamanții au declarat că pârâtul, Pavel Lașcu, fiind specialist de categoria
superioară cu un stagiu în domeniu de 30 de ani, cunoscând consecințele unei

nașteri pe cale naturală, la acordarea ajutorului medical a încălcat prevederile art.49 din Legea ocrotirii sănătății nr. 411 din 28 mai 1995, care prevede că instituțiile medico-sanitare asigură asistența medicală calificată femeii la naștere, a neglijat regulile și metodele de acordare a asistenței medicale în special „Ghidul National de Perinatologie”, aprobat la Consiliul de Experți al Ministerului Sănătății, care prevede drept indicații pentru operația cezariană în timpul travaliului - bazin clinic strâmt și nu a parcurs la finisarea sarcinii prin operație cezariană. Ca urmare, pruncul Xxxx s-a născut în urma nașterii patologice, la xxxx și drept consecință a decedat la xxxx.

Conform concluziei din Raportul de expertiză medico-legală nr. 95 din 03 aprilie 2009, la nou-născuta Xxxx s-au depistat hemoragii în țesuturile moi pericraniene, intradurale, subarahnoidene și în creier, hemoragii în țesuturile moi ale coastelor 5, 6, 7, 8 din dreapta, care au fost produse în procesul nașterii patologice, fiind rezultat al manipulațiilor medicale. Moartea pruncului Xxxx a survenit în rezultatul traumei cranio-cerebrale închise manifestată prin hemoragii în țesuturile moi pericraniene, intradurale, subarahnoidene și în creier. Trauma cranio-cerebrală depistată la Xxxx a condiționat moartea și este în legătură cauzală directă cu decesul.

Reclamanții au menționat că în cazul finisării nașterii prin operație cezariană, decesul nou-născutei Xxxx putea fi evitat. Prin acțiunile sale manifestate prin încălcarea din neglijență de către medic a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, soldate cu decesul pacientului, Pavel Lașcu, a comis infracțiunea prevăzută de art. 213 lit. b) din Codul penal.

Prin sentința din 02 octombrie 2009 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Lașcu Pavel conform art. 213 lit. b) din Codul penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art.275 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală și art. 60 din Codul penal. Pavel Lașcu a recunoscut că prin acțiunile sale ilegale, manifestate în încălcarea din neglijență a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, a cauzat decesul fiicei Loredana.

Au solicitat reclamanții încasarea, în mod solidar, de la Spitalului Clinic Municipal nr. 2 și Pavel Lașcu în beneficiul lor a sumei de 11 550 de lei cu titlu de prejudiciu material, ceea ce constituie cheltuielile de înmormântare și suma de 2 000 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea din 27 octombrie 2011 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost admisă parțial acțiunea depusă de Scripnic Sergiu și Scripnic Maia.

S-a încasată de la Pavel Lașcu în beneficiul reclamanților suma de 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 7 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost repus în termen și respins, ca fiind nefondat apelul declarat de Lașcu Pavel.

A fost admis apelul declarat de Scripnic Maia și Scripnic Sergiu, reprezentați de avocatul Mocanu Serghei, casată hotărârea din 27 octombrie 2011 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău în partea respingerii pretenției cu privire la recuperarea cheltuielilor pentru înmormântare, fiind pronunțată în această parte o hotărâre nouă, prin care a fost admisă pretenția și s-a încasat de la Lașcu Pavel în beneficiul lui Scripnic Sergiu și Scripnic Maia suma de 11 500 de lei cu titlu de

cheltuieli pentru înmormântare. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 20 martie 2013 a Curții Supreme de Justiție, au fost respinse recursurile declarate de reclamantii Scripnic Maia și Scripnic Sergiu, reprezentați de avocatul Mocanu Serghei și recursul declarat de către Lașcu Pavel și a fost menținută decizia din 26 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 03 noiembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, în temeiul art. 449 lit. h) din Codul de procedură civilă a fost admisă cererea de revizuire depusă de Scripnic Sergiu și Scripnic Maia și a fost casată decizia din 20 martie 2013 a Curții Supreme de Justiție, cauza fiind reținută în procedura Curții Supreme de Justiție pentru rejudecarea recursului.

Prin decizia din 15 decembrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile declarate de reclamantii Scripnic Sergiu și Scripnic Maia, reprezentați de avocatul Mocanu Serghei și de către Lașcu Pavel, casată integral decizia din 26 aprilie 2012 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Lașcu Pavel.

S-a admis cererea de apel depusă de Scripnic Sergiu, reprezentat de avocatul Mocanu Serghei și s-a casat integral hotărârea din 27 octombrie 2011 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul lui Lașcu Pavel în beneficiul Maiei Scripnic și Sergiu Scripnic prejudiciul material în sumă de 1 550 de lei și echivalentul bănesc al prejudiciului moral în sumă de 300 000 de lei.

S-a încasat din contul lui Lașcu Pavel în beneficiul lui Scripnic Sergiu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7 000 de lei.

În rest, pretențiile reclamantilor din acțiune au fost respinse ca nefondate.

Pentru a decide astfel, raportând circumstanțele cauzei la practica CEDO instanța de apel a considerat suma de 300 000 de lei acordată cu titlu de prejudiciului moral cauzat părinților Scripnic Maia și Scripnic Sergiu, în urma decesului pruncului Xxxx, ca urmare a neacordării asistenței medicale necesare, constituie o satisfacție echitabilă suferințelor psihice suportate de către aceștia.

Instanța de apel a concluzionat că prima instanță greșit a respins pretențiile înaintate către Spitalul Clinic Municipal nr. 2.

În acest sens, referitor la pretențiile lui Scripnic Sergiu și Scripnic Maia înaintate față de Spitalul Clinic Municipal nr. 2, în prezent IMSP „Sfântul Arhangel Mihail”, instanța de apel a concluzionat că urmează a fi respinse deoarece au fost înaintate față de un pârât necorespunzător. Or, potrivit materialelor cauzei, incidentul a avut loc și s-a produs într-o altă instituție medicală, anume Maternitatea Municipală nr. 2, care atât în prezent, cât și la data producerii faptei este o entitate distinctă de Spitalul Clinic Municipal nr. 2.

Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu a examinat cauza sub aspectul dat, ci a constatat încălcarea admisă de instanțele interne sub aspectul degrevării și liberării de răspundere a instituției medicale pentru faptele comise de medicul din cadrul acesteia. În acest context, instanța de apel a remarcat că, partea reclamantă nu este privată și dispune de posibilitatea înaintării unei noi acțiuni și pretenții față de pârâtul corespunzător, iar actuala soluție de respingere a pretențiilor înaintate față de Spitalul Clinic Municipal nr. 2, nu constituie un

impediment pentru adresare cu pretenții față de pârâțul corespunzător, anume Maternitatea Municipală nr. 2, instituția medicală în cadrul căreia s-a produs fapta.

De asemenea, instanța de apel a notat că acțiunea civilă înaintată de Scripnic Sergiu și Scripnic Maia prin prisma art. 280 din Codul civil, este una imprescriptibilă întrucât obiectul prezentei acțiuni constituie repararea prejudiciului cauzat ca rezultat al faptei ilicite, manifestate prin neglijența medicului care s-a soldat cu decesul unui copil.

Instanța de apel a concluzionat în privința temeiniciei pretenției privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 7000 lei, cheltuieli confirmate prin ordinul de plată din 15 septembrie 2021.

La 11 aprilie 2022, Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel prin care a solicitat casarea parțială a deciziei cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie încasat prejudiciul moral, menționând că instanța de apel a aplicat eronat normele dreptului material și nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel eronat a absolvit de la răspundere delictuală intimatul, Spitalul Clinic Municipal nr.2, deoarece o astfel de obligație îi revine conform art. 1403 alin. (1) din Codul civil (în redacția de la data raportului juridic).

Totodată, recurentul a menționat că la 13 aprilie 2021 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza Scripnic contra Republicii Moldova (cererile nr. 63789/13), potrivit căreia instanțele urmează să deducă producerea prejudiciului moral din simpla existență a faptei ilicite de natură să producă un asemenea prejudiciu și a împrejurărilor în care a fost săvârșită.

La 20 aprilie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de către Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.80, vol.II).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 24 februarie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 04 martie 2022 (f.d. 61, vol.II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 11 aprilie 2022, împotriva deciziei instanței de apel, în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sergiu Scripnic, reprezentat de avocatul Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh